

לה־פונטן: ביתו של סוקראטס

סוקראטס יום אחד בִּיתוֹ בָּנָה.
איש איש בוֹ חֶסְרוֹן מָנָה.
זֶה מֵצֵא תְּפִינִים,
— לְמָה יִצְלִים ? —
לֹא כִמְצֵלֵת אִישׁ כְּמוֹתוֹ.
זֶה לֹא יִשְׁרָה בְּצִינְיוֹ תּוֹיֵתוֹ.
וְהַפֵּל פֶּה אֶחָד סָבְרוּ:
צָרִי יְדִים כָּל חֲדָרָיו בָּלֵם.
זֶה בֵּית בְּצָרְכּוֹ! הֵן אֵין מְקוֹם לְסֹב.
— הַלְנֹאִי וַיְדִידֵי־אַמֶּת, צָנַמ,
יֻכְלוּ לְמַלְאֲתוֹ, כְּמוֹת שְׁהוּא.

צָדֵק סוֹקְרָטֵס הַטוֹב,
אַמְנֵם רֹנַח בֵּיתוֹ מִן תְּרֵאוֹי לְהֵם.
אִישׁ אִישׁ יְדִיד שְׁפִתִים; אַף
בַּק הַשׁוֹטָה יִסְמָךְ עַל כָּף.
אֵין רֹנַח מִן הַשֵּׁם,
אֵין יָקָר
מֵעֲצֵם הַדְּבָר.

(עברית: יונתן רטוש)